

תאור המשחק:

בעזרת עניית תשובות נכונות על החידות, על השחקנים ליצור רצף לוחיות בצבע הזיהוי שלהם על גבי לוח המשחק. הרצף יכול להופיע במאוזן או במאונך. אפשרות לשלב בין הכיוונים לא תיצור פיצוח. בכל מקרה יש לדאוג שהרצף הקצר ביותר יהיה בין ארבע לוחות לפחות.

מטרת הפעילות:

- * העשרת השפה העברית.
- * הקניית ידע, מהירות תגובה ושנינות מילולית בתחום המסויים שעליו מבוססת הפעילות.

אביזרי עזר:

1. לוח פיצוחים. צורתו המקורית של לוח הפיצוחים היא כשל כוורת בת כ - 25 מרובעים קטנים שצורתם משושה.
2. כ - 20 לוחיות כיסוי בשני צבעים שונים, 3 לוחיות כיסוי שחורות.
3. דף שאלות ותשובות למנחה.

הכנה לפעילות:

1. תלה את לוח הפיצוחים.
2. חלק את הקבוצה לשני צוותים.
3. כל צוות יבחר את צבע הלוחיות שיהוו את סימן הזיהוי שלו במהלך המשחק.

מהלך המשחק:

1. יש לערוך הגרלה בין הצוותים ע"מ להחליט מי מהם יתחיל ראשון. הצוות המתחיל צריך לפצח מימין לשמאל. הצוות האחר מפצח במאונך.
2. כל צוות בתורו בוחר אות מתוך לוח הפיצוחים.
3. המנחה שואל את שתי הצוותים שאלה מתוך דף השאלות שבידו, אשר התשובה עליה מתחילה באות שנבחרה.
4. השאלה פתוחה בפני שני הצוותים.
 - * הצוות שעונה ראשון 'גונב' את התור. במידה ותשובתו נכונה, תסומן משבצת האות בצבעו של צוות זה. אם התשובה היתה שגויה, השאלה עומדת רק לרשות הצוות האחר.
 - * כעת, אם יענה הצוות האחר תשובה נכונה, תסומן משבצת האות בצבעו של צוות זה. אך אם גם כאן היתה טעות, תשאל שאלה נוספת באות זו.
 - * לרשות הצוותים שלוש ניסיונות לזכות במשבצת האות. אם חלפו שלוש שאלות ללא פיצוח, המנחה מסמן את האות בלוחית שצבעה שחור.
5. מנצח - הצוות שיצר ראשון רצף בצבע שלו.

פיצוחים – כללי

א

אפרוח – הבן של התרנגולת והתרנגול.
אף – בולט באמצע הפנים.
אגודל – מבין חמש היא הראשונה, קטנה וקצת שמנה.
אתון – אשתו של החמור.

ב

בהמות – חיות הבית הגדולות כך נקראות.
בטן – רכה ובאמצע הגוף מקומה.
ברד – כשקר במיוחד הגשם קופא ויורד...
ביצה – בה גרים החלמון והחלבון.
בקר – אז צריך להתעורר ולהתארגן מהר.

ג

גמל – לו דבשת ובמדבר הוא חי.
גור – כך נקרא התינוק של הכלב או החתולה.
גבות – השערות שמעל העיניים נמצאות, מן הזיעה מגנות ושומרות.
גועה – כך מדברת הפרה.
גדי – בנה של העז.

ד

דיר – בו גרה העז וגם הכבשה.
דירה – ביתו של האדם.
דג – במים חי, גם באגם ובאקווריום.
דבורה – גרה בכוורת, דבש מייצרת.

ה

הומה – כך מדברת היונה.
הב – הקול שמשמיע הכלבלב.
הד – קול חוזר שנשמע כשבקול רם נקרא.
הורים – את הילדים יולדים ומגדלים.

ו

ושט – כינור אשר נמצא בצאוור, דרכו עובר האוכל.
וילון – מקשט את החלון.
וו – עליו תולים למשל, מעילים.
ורד – פרח יפה וריחני, זהירות - הוא עוקצני.
ועד – קבוצה של אנשים ביחד מתאספים והחלטות מקבלים.

ז

זרת – מבין חמשת האצבעות היא קטנה מאוד.
זברה – חיה אשר תמיד בפיג'מה נשאת.
זנב – לחיה מאחור
זבוב – לכלוך מאוד אוהב, מזמזם, עף ומסתובב.

ח

חמור – הבעל של האתון.
חתול – מיילל ולאכול עכברים אוהב.
חך – נמצא למעלה בפה, מעל הלשון.
חניכיים – בפה, מעליהן השיניים.
חכם – חושב לא רק לפני המעשה ולא רק אחריו, מתייעץ עם מי שבוגר מעליו.
חדק – אפיו של הפיל כך נקרא.

ט

טבור – מרכז הבטן כה ברור, אין ספק שזה...
טבח – מכין אוכל במטבח, אין ספק שהוא...
טוס – זנב לו יפה מאוד, מורכב מנוצות ארוכות וצבעוניות.

!

ירקות – גדלים בגינה, ברכתם בורא פרי האדמה.
ידיים – כאילו שתיים לאדם ופעולות רבות,
בעזרתן יכול לעשות.
יום – בשבוע יש שבעה, בהם השמש מאירה.
יונה – בשובך ביתה, גור גור הומה.

כ

כלבלב – קטן וחמוד, נובח ואהוד.
כתפיים – מתחת לראש משני צדי הגוף.
כוורת – ביתה של הדבורה, דבש מייצרת בה.
כתר – על ראש המלך והמלכה נמצא.

ל

לביאה – אשתו של האריה, ממנה כל אחד
מתיירא.
לול – ביתן של התרנגולות.
לחי – כאלו יש שתיים, מתחת לעיניים.
לשון – נמצאת בפה של כל חיה ואיש ובזכות טעם לאוכל נרגיש.

מ

מצח – מעל לעיניים ומתחת לשערות, על העיניים שומר ממכות וחבורות.
מלונה – בה הכלב גר.
מיילל – התרנגול – מקרקר, החתול – איך הוא מדבר?
מטר – הגשם שארצה ניתך, נקרא גם כך.

נ

נחיר – באף שניים הם...
נוער – כך שר החמור בחום ובקור.
נביחה – הקול שהכלב משמיע,
כשלאדונו רוצה להגיע.
נחליאלי – ציפור ארוכת זנב, מבקרת פה בסתיו.

ס

סנטר – מתחת לפה נמצא.
סיח – בנם של הסוס והסוסה.
סתיו – אחת מעונות השנה, נעימה וקרירה.
סוס – בע"ח משמש לרכיבה, פעם גם לעבודה וחרישה.

ע

עפעף – סביב העיניים נמצאות, אותן פותחות וסוגרות.
עורף – מאחורי הצוואר, לראש מחובר.
עקב – נמצאים בכפות הרגליים וגם בנעליים.
עדר – קבוצה של כבשים ביחד צועדים.

פ

פה – חשוב לפתוח אותו בזמן וגם לסגור,

כמובן... משמש גם לשתיה ואכילה.

פועה – הקול שהכבשה משמיעה, היא פשוט...

פרעה – מלך במצרים, היה רע מאוד, ליהודים נתן עבודות קשות.

ש

שפתיים – סביב הפה הן שתיים, מדברות, בוכות וגם צוחקות. שריון – ביתו של הצב, נמצא על הגב. שור – שם אחר לפר. שחרית – תפילת הבוקר כך נקראת.

צ

ציפורן – ביד וגם ברגל נמצאת, גם בגינה

נראית.

ציוץ – הקול של הציפור, הזמיר והדרור. צלע – בצד החזה, כאלו עצמות יש הרבה.

צבע – יש כאלה הרבה מאוד, נותנים יופי לעולם ולבני אדם.

ת

תנוך – קצה האוזן, רך מאוד, עליו אפשר עגיל לתלות.

תרנגול – קורא ומשמיע קרקורים, מעיר את הישנים.

תפוח – יש כזה על העץ וגם על באדמה. תמר – לשבעת המינים שייך, ענפיו משמשים לסכך.

ק

קודקוד – גם כך הראש נקרא. קן – ביתה של הציפור, מענפים ועשבים ובו תדגור.

קיץ – עונה בשנה, בה חם נורא. קונכיה – בה השבלול והחילזון גרים, ממוקם למקום עוברים.

ר

ריסים – על העיניים שומרים, מחול ואבק מגינים.

רפת – ביתה של הפרה, השור והבהמה. ראייה – אחד מחמשת החושים.

רוח – בסתיו נושבת, מעיפה ומייבשת.